

Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen
Defacqzstraat 1, bus 10
1000 Brussel
info@cbar-bchv.be

Verslag van de contactvergadering van het BCHV van 10 januari 2006

Aanwezigen:

Dames: Bulthez (CIRE), Casteleyn (Federale Ombudsdienst), Copinschi (Balie Brussel), De Ryckere (UNHCR), Janssens (Rode Kruis), Lacour (SS), Lejeune (CGKR), Leroux (CSP), Stroobants (BCHV), Van Baelberghe (Fedasil), Van der Haert (BCHV), Vastmans (AZG).

Heren: Geysen (DVZ), Huys (VBC) Marques (IOM), Pfeffer (CGKR), Pleysier (Fedasil), Pollet (Vluchtelingenwerk Vlaanderen), Renders (JRS), Reyntjens (IOM), Somers (VMC), Van den Bulck (CGVS), Vinikas (BCHV).

Opening van de vergadering en goedkeuring van het verslag van de vergadering van 13 december 2005

De heer Vinikas opent de vergadering om 9u45.

De heer Vinikas meldt het trieste nieuws van het overlijden de heer Luc De Smet, die nog aanwezig was op de laatste contactvergadering van de maand december en het overlijden van de heer Frans De Pauw. De heer De Pauw was de voorganger van de heer Vinikas en dus oud-voorzitter van het BCHV. Hij heeft veel bijgedragen tot de ontwikkeling van het BCHV en de creatie van de Juridische Dienst. De heer Vinikas deelt mee dat de heer De Pauw deze vrijdagmorgen begraven wordt.

De heer Van den Bulck brengt hulde aan de heer De Smet, die van 1995 tot 1997 Adjunct-commissaris bij het CGVS en van 1997 tot 2001 Commissaris-generaal geweest is. Zijn professionele carrière stond helemaal in het teken van de bescherming van vluchtelingen. Voor hij benoemd werd als adjunct-commissaris heeft hij jaren bij het UNHCR te Brussel gewerkt. Na zijn periode op het CGVS heeft hij op het Ministerie van Buitenlandse zaken gewerkt, waar hij tevens actief was rond asiel en migratie. De heer Van den Bulck deelt mee dat de heer De Smet in intieme kring begraven wordt en dat er volgende week zaterdag een herdenkingsplechtigheid zal zijn in Maarkedal om 14u30.

Het verslag van de vergadering van 13 december wordt goedgekeurd met de volgende opmerking:
Punt 43: Er werden tijdelijk 24 plaatsen voor NBM omgevormd tot plaatsen voor volwassenen.

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen)

1. 1.395 asielaanvragen werden ingediend in de loop van de maand december 2005. Dit geeft een gemiddelde van 62,8 aanvragen per dag. Dit is een daling van 10 per dag in vergelijking met november (72,4/dag). In effectieve cijfers werden in de maand december echter 37 asielaanvragen meer ingediend dan in de maand november. In vergelijking met december 2004 werden er 190 asielaanvragen minder ingediend. 48 aanvragen werden ingediend aan de grens, 28 vanuit de gesloten centra en 1.319 in het

binnenland. In 2005 werden er in totaal 15.957 asielaanvragen ingediend. Dit zijn 600 aanvragen meer dan in 2004, of een stijging van 4 %.

2. De voornaamste nationaliteiten in december 2005 zijn: Rusland (138), Congo (108), Armenië (93), Servië Montenegro (74), China (68), Irak (65), Guinea (65), Iran (54), Kameroen (54) en Nepal (53). Voor 2005 waren de belangrijkste nationaliteiten: Rusland (1.438), Congo (1.272), Servië Montenegro (1.203), Irak (903), Slowakije (773), Armenië (706).

3. 202 Meervoudige aanvragen werden ingediend in december 2005, voornamelijk door asielzoekers uit, Rusland (30), Iran (29), Slowakije (22), Servië Montenegro (13), Roemenië (12) en Armenië (11).

4. In de maand december 2005 werden 1.311 beslissingen genomen, verdeeld als volgt: 126 ontvankelijkheidsbeslissingen, 276 beslissingen in het kader van de Conventie van Dublin (25 et 26 quater), 53 weigeringen tot in overwegingname van een nieuwe asielaanvraag (13 quater) en 746 onontvankelijkheidsbeslissingen. 110 dossiers werden afgesloten zonder voorwerp.

5. In december 2005 werden 52 NBM geregistreerd bij DVZ (38 jongens en 14 meisjes), 4 onder hen bleken later meerderjarig te zijn; 45 onder hen hebben een asielaanvraag ingediend in het binnenland en 7 aan de grens. Onder hen onderscheidt men 8 mensen uit Guinea, 6 Roemenen, 5 Congolezen, 4 Afghanen, 4 Irakezen, 4 NBM uit Indië en 4 uit Kameroen. Geen enkele NBM was tussen 0 en 5 jaar, 2 waren tussen 6 en 10, 7 waren tussen 11 en 15 jaar, 12 waren 16 jaar en 27 waren 17 jaar. In 2005 hebben er in totaal 655 NBM asiel aangevraagd. Na leeftijdscontrole bleven er nog 584. Onder hen waren 75 Congolezen, 70 NBM uit Guinea, 52 Afghanen, 39 Irakezen en 37 Rwandezers.

6. Mevrouw Lejeune vraagt of de versnelde behandeling van regularisatie aanvragen van mensen die sinds vóór 2001 in de asielprocedure zitten nog steeds van toepassing is. Ze verwijst naar een dossier waar, ondanks herinneringsbrieven aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de betrokkene wiens asielprocedure al meer dan 4 jaar duurt, geen beslissing ontvangt. De heer Geysen antwoordt dat dergelijke dossiers steeds snel behandeld worden. Hij voegt hieraan toe dat er momenteel 42 mensen werken in Bureau artikel 9.3. Om de stand van zaken van een bepaald dossier te kennen, kan men beter Mevrouw Willekens of de heer Gozin contacteren. De heer Vinikas vraagt aan de heer Geysen of hij de cijfers heeft kunnen bekomen betreffende de achterstand van behandeling van regularisatieaanvragen, zoals hij gezegd had in de vorige vergadering. De heer Geysen antwoordt dat het betrokken bureau bezig is met een cijferrapport hierover. Zodra hij de cijfers heeft, zal hij ze meedelen op de contactvergadering.

7. Mevrouw De Ryckere stelt vast dat een aantal asielaanvragen van Ivoorkust onontvankelijk verklaard worden, terwijl de positie van het UNHCR duidelijk stelt dat alle asielaanvragen van personen uit Ivoorkust ontvankelijk verklaard moeten worden. Ze vraagt aan de heer Geysen om welke reden een asielaanvraag van Ivoorkust onontvankelijk verklaard kan worden. De heer Geysen antwoordt dan in het algemeen, asielaanvragen uit Ivoorkust ontvankelijk verklaard worden, maar dat asielaanvragen steeds individueel onderzocht worden. Een onontvankelijkheidsbeslissing zal in de regel gemotiveerd zijn door fraude (twijfel over nationaliteit en/of identiteit), maar kan ook genomen worden op basis van andere redenen. Hij deelt mede dat het UNHCR in gevallen waaraan zij twijfelen eventueel kunnen tussenkomen.

8. Mevrouw Copinschi stelt de vraag of de Dienst Vreemdelingenzaken de regels van de Dublin II Verordening toepast wanneer vaststaat dat asielzoekers gedurende meer dan 3 maanden het Dublin gebied verlaten hebben vooraleer ze een nieuwe asielaanvraag indienen in een ander land. De heer Geysen antwoordt dat wanneer asielzoekers gedurende meer dan 3 maanden het Dublin gebied verlaten hebben en

ze toekomen in België, België verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. Het probleem stelt zich echter vaak dat de asielzoekers niet echt het grondgebied verlaten hebben en valse documenten voorleggen. Mevrouw Copinschi vraagt of de voorgelegde documenten systematisch onderzocht worden. Ze verwijst naar verschillende situaties waarbij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielzoeker wilde terugsturen naar Polen – die de overname aanvaard had en doet alsof de asielzoeker het grondgebied nooit verlaten heeft – terwijl de betrokkene originele documenten kon voorleggen die het tegendeel bewijzen. De heer Geysen bevestigt dat de cel Dublin nochtans elk document dat bewijst dat een asielzoeker het land verlaten heeft onderzoekt.

9. Mevrouw Casteleyn zegt vastgesteld te hebben dat de duidelijke termijnen voorzien in de Dublin II Verordening niet op strikte wijze worden toegepast door de Dienst Vreemdelingenzaken. De Cel Dublin blijkt te aanvaarden dat een akkoord tot overname dat gegeven wordt buiten de gestelde termijnen, toch geldig is. Mevrouw Casteleyn vraagt hoe het mogelijk is dat België, net als de andere Europese lidstaten, de bepalingen van de Dublin II Verordening, en meer bepaald de dwingende termijnen, niet respecteren. Zij vraagt zich af of de Verordening niet zou moeten herzien worden wanneer geen enkel land ze respecteert. De heer Geysen houdt voor dat in de regel de termijnen gerespecteerd worden en dat in 70 tot 80 % van de gevallen de Dublin II Verordening correct wordt toegepast. Als de aangezochte lidstaat niet binnen de gestelde termijn antwoordt op de vraag tot overname wordt zij geacht de overname aanvaard te hebben en is zij bevoegd voor de behandeling van de asielaanvraag. Vanaf dat moment heeft België 6 maanden de tijd om de asielaanvrager over te brengen naar de bevoegde lidstaat. De heer Geysen zegt dat de Dienst Vreemdelingenzaken acht dat de termijn van 6 maanden begint te lopen op het moment dat zij een antwoord ontvangen hebben van de aangezochte staat. Hij voegt hieraan toe dat termijnen vaak niet gerespecteerd worden omdat de vreemdeling zich niet aanmeldt bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de termijn van 6 maanden laat verstrijken (wanneer de Dienst Vreemdelingenzaken aan de aangezochte staat echter laat weten dat de betrokkene verdwenen is, wordt de termijn van 6 maanden geschorst). Mevrouw Casteleyn merkt op dat de Dublin II Verordening niet bepaalt dat de termijn van 6 maanden pas begint te lopen vanaf het moment van antwoord van de aangezochte staat. De heer Geysen stelt dat alle lidstaten dit zo toepassen en dat zelfs als de Dienst Vreemdelingenzaken de wil zou hebben de Verordening beter toe te passen en de termijnen te verkorten – men moet inderdaad lange wachttermijnen vermijden voor asielzoekers – is de Dienst Vreemdelingenzaken van mening dat België niet de dupe moet zijn van het feit dat andere lidstaten de Verordening niet correct toepassen en soms zelfs met opzet niet binnen de termijnen antwoorden. De heer Pollet deelt mee dat de Europese Commissie dit jaar een evaluatie zal maken over de toepassing van de Dublin II Verordeningen. Het is dus belangrijk dergelijke problemen te melden aan de Commissie. De heer Geysen voegt hieraan toe dat de Dienst Vreemdelingenzaken op regelmatige basis vergaderingen heeft met de Commissie en de andere Europese lidstaten over de toepassing van Dublin II. De heer Vinikas vraagt aan mevrouw Casteleyn of zij van mening is dat er opnieuw moet onderhandeld worden over de Dublin II Verordening. Mevrouw Casteleyn antwoordt dat zij vooral wenst dat de Verordening correct wordt toegepast en dat de rechtszekerheid niet meer verzekerd is op het moment dat de lidstaten de Verordening niet meer respecteren. De heer Vinikas voegt hieraan toe dat het probleem ook ligt bij het feit dat de nieuwe lidstaten de Verordening niet goedgekeurd hebben, maar ze wel moeten toepassen en de noodzakelijke maatregelen moeten nemen om ze doeltreffend te maken.

10. Mevrouw Casteleyn heeft de Cel Dublin aangeschreven om te vragen op welke wijze zij menen de dwingende termijnen te moeten toepassen, maar ze heeft nog steeds geen antwoord ontvangen. De heer Geysen zal dit aan de Cel Dublin signaleren en vermoedt dat ze de tijd nog niet gehad hebben om te antwoorden, aangezien zij met werk overladen zijn. Dit is volgens hem trouwens een van de redenen waarom bepaalde dossiers zo lang blijven liggen. De cel Dublin was gedurende lange tijd onderbezet.

Momenteel werkt er 14 à 15 personen. De achterstand wordt weggewerkt: tot september werden er 120 à 130 beslissingen per maand genomen. Vanaf oktober is dit 197 tot 276 beslissingen per maand. De cel Dublin tracht ook de dossiers waarin de aangezochte lidstaat geen antwoord geeft en dossiers waarin de betrokkene verdwenen is, zo snel mogelijk af te handelen.

11. De heer Renders zegt dat het heel moeilijk is voor een advocaat om inzage te krijgen in het dossier vooraleer er een beslissing betreffende Dublin genomen werd. Vaak heeft de advocaat informatie nodig uit het dossier om te kunnen tussenkomen in het dossier. De heer Geysen antwoordt dat de advocaat steeds de heer Hendricks kan contacteren met een motivatie waarom hij inzage in het dossier vraagt. Mevrouw Copinschi voegt hieraan toe dat het soms belangrijk is voor een advocaat om zeer snel inzage in het dossier te krijgen, bijvoorbeeld in het geval van een beroep bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij de Raad van State tegen een beslissing wanneer de betrokkene in een gesloten centrum verblijft. De heer Geysen antwoordt dat de dienst van de heer Hendricks op dit ogenblik overbelast is. Er wordt aan een oplossing gewerkt.

12. De heer Renders vraagt of de heer Geysen de informatie kan bevestigen dat er nieuwe vleugels voor families gecreëerd worden in de gesloten centra van Vottem en Merksplas en of dit wil zeggen dat de Dienst Vreemdelingenzaken van mening is dat het noodzakelijk is dat er meer families moeten opgesloten worden. De heer Geysen antwoordt dat er op dit ogenblik te veel plaatsen zijn voor alleenstaande vrouwen en te weinig plaatsen voor families, daarom worden een aantal plaatsen van alleenstaande vrouwen omgevormd in plaatsen voor gezinnen.

13. Mevrouw Copinschi deelt mee dat ze heeft vastgesteld dat het al verscheiden keren gebeurd is dat de politie op school komt met een bijlage 13 quater of bijlage 39. De politie zou er op instructies van de Dienst Vreemdelingenzaken zijn. Ze vraagt of dit een praktijk is van de Dienst Vreemdelingenzaken. De heer Geysen antwoordt dat de Dienst Vreemdelingenzaken hiervoor niet verantwoordelijk is. Wat wel gebeurt is dat één van beide ouders, wanneer ze zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken zonder de kinderen, wordt vastgehouden in een gesloten centrum terwijl de andere ouder gevraagd wordt zich de volgende dag opnieuw bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te melden samen met de kinderen. Meldt de ouder zich de volgende dag niet, dan is het de laatste maanden wel gebeurd dat men overgaat tot het overbrengen van de ouder die in het gesloten centrum verblijft, naar de bevoegde lidstaat.

14. Mevrouw Janssens vraagt of de heer Geysen weet hoeveel van de meervoudige asielaanvragen in overweging genomen worden. De heer Geysen antwoordt dat hij geen exacte cijfers heeft, maar wanneer men de cijfers vergelijkt van de meervoudige asielaanvragen en deze van de beslissingen tot weigering van inoverwegingname, kan men vaststellen dat meer dan 50% van de aanvragen in overweging wordt genomen. Er waren vorig jaar 2.355 meervoudige aanvragen en er werden 814 beslissingen tot niet in overwegingname getroffen.

15. De heer Pollet vraagt of de lichte toenames van asielaanvragen terug te vinden is bij bepaalde nationaliteiten. De heer Geysen antwoordt dat men vaststelt dat deze toename vooral terug te vinden is voor Armenië en Irak.

Mededelingen van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (de heer Van den Bulck)

16. De heer Van den Bulck verspreidt onder de aanwezigen een nota die een korte analyse bevat van de beslissingen genomen door het CGVS in 2005 , alsook de statistieken voor 2005.

17. In de maand december 2005 werden 1.818 beslissingen genomen door het CGVS waaronder 710 in de ontvankelijkheidsfase (waaronder 303 beslissingen dat verder onderzoek noodzakelijk is en 28 afstand van procedure op grond van art. 55) en 969 beslissingen ten gronde waarvan 257 erkenningsbeslissingen, 86 afstand van procedure o.g.v. art 55 en 55 aanvragen zonder voorwerp verklaard werden.

18. Het aantal asielaanvragen is in 2005 licht gestegen, onder meer van personen uit Armenië, Irak, Bulgarije en Nepal. De heer Van den Bulck merkt op dat het aantal asielaanvragen in België proportioneel (rekening houdend met het aantal inwoners of oppervlakte van het land) relatief hoog blijft in vergelijking met buurlanden.

Het aantal beslissingen op het CGVS is in 2005 in vergelijking met 2004 sterk gestegen. De stijging van het aantal beslissingen is ongeveer gelijk aan het aantal beslissingen genomen op basis van artikel 55. Anderzijds is het personeel van het CGVS het afgelopen jaar met 15 % verminderd. De stijging van de productiviteit heeft dus ook te maken met de maatregelen die het CGVS genomen heeft inzake organisatie.

19. De achterstand is verder verminderd. Begin 2005 besloeg de achterstand nog 20.000 dossiers. Nu zijn er dat zo'n 10.000. Ook de achterstand met betrekking tot aanvragen ingediend vóór 1 januari 2001 is sterk verminderd: begin 2005 waren er 7.399 dossiers van vóór 2001, eind 2005 waren dat er nog 2.324. De achterstand werd dus grotendeels weggewerkt door beslissingen ten gronde. Slechts een beperkt gedeelte werd weggewerkt op basis van artikel 55.

20. Sinds het begin van 2005 zijn er 3.059 erkenningsbeslissingen genomen door het CGVS. Het aantal erkenningen is gestegen, voornamelijk bij dossiers uit Rusland (Tsjetsjenen). Deze stijging van erkenningen is verbonden met het wegwerken van de achterstand in de gegrondheidsfase. Het aantal erkenningen zal dus logischerwijze dalen volgend jaar. De heer Van den Bulck merkt op dat de absolute cijfers niet altijd indicatief zijn. Als men bijvoorbeeld kijkt naar het aantal erkenningen van Congolese asielzoekers (dat hoog lijkt) in vergelijking met het aantal asielaanvragen, zijn er relatief gezien weinig erkenningen van Congolezen. Het aantal negatieve beslissingen is nog steeds zeer hoog.

21. De heer Van den Bulck deelt de belangrijkste doelstelling van het CGVS mee voor 2006: het behandelen van alle asielaanvragen binnen een redelijke termijn, de achterstand wegwerken tot een normale werklast (4.000 à 5.000 dossiers), voorbereidingen treffen voor de toepassing van de nieuwe asielprocedure en onder andere ook de toepassing van de regelgeving betreffende de subsidiaire bescherming. Hiertoe is het CGVS bezig met het uitwerken van een programma tot reflectie en vorming. Ook de NGO's zullen hierbij betrokken worden.

22. De heer Van den Bulck deelt eveneens mee dat de laatste Ministerraad van december 2005 het voorontwerp van wet tot wijziging van de asielprocedure heeft goedgekeurd, alsook de bepalingen betreffende de invoering van subsidiaire bescherming. Momenteel is er een formeel akkoord over de teksten, maar een aantal bepalingen moeten opnieuw besproken worden. De tekst zal nu voor advies voorgelegd worden aan de Raad van State en zal daarna voorgelegd worden ter discussie in het parlement.

23. De heer Vinikas vraagt of er wijzigingen zijn betreffende de niet-terugleidingsclausules. De heer Van den Bulck antwoordt dat er niets is gewijzigd. Naar de informatie van het BCHV wordt een NTC aldus toegekend voor de volgende regio's: Kosovo (voor de leden van ethnische minderheden, vooral maar niet uitsluitend voor de Roma's), Soedan (Darfoer), Palestina (de bezette gebieden), bepaalde regio's van Birma, Tibet (voor bepaalde profielen; het betreft een specifieke clausule), Centraal-en Zuid Irak, Liberia

(te herevalueren in januari), Ivoorkust, Angola (voor bepaalde profielen maar zeer uitzonderlijk) en Eritrea (ten gronde).

24. De heer Pollet vraagt wat de betekenis is van een clause, ingevoegd in een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, die voorziet dat het niet aangewezen is een asielzoeker gedwongen te repatriëren. Hij vraagt of de Dienst Vreemdelingenzaken in dit geval ook een verlenging van het bevel moet toestaan. De heer Van den Bulck antwoordt dat elke beslissing individueel is, net zoals de inhoud en invoering van een niet-terugleidingclause. In dit geval wil dit zeggen dat de betrokkene vrijwillig kan terugkeren naar zijn land van herkomst, maar dat er problemen kunnen rijzen wanneer men overgaat tot een gedwongen repatriëring. De heer Geysen voegt hieraan toe dat dergelijke clauses niet nieuw zijn en dat in dat geval de Dienst Vreemdelingenzaken oordeelt dat de betrokkene kan terugkeren naar zijn land, maar niet gedwongen kan worden. De betrokkene kan dus niet vastgehouden worden met het oog op een repatriëring. Indien de betrokkene kan terugkeren naar zijn land van herkomst, zal het bevel tot verlaten van het grondgebied niet verlengd worden.

Mededelingen van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (De heer Huys)

25. De heer Huys deelt de cijfers van november 2005 mee, gezien hij nog niet beschikte over de cijfers van december. In november werden er 574 beroepen ingediend bij de VBC, waarvan 325 bij de Franstalige kamers en 249 bij de Nederlandstalige kamers. De VBC heeft 333 beslissingen genomen (200 door de Franstalige kamers en 133 door de Nederlandstalige kamers), waaronder 39 erkenningsbeslissingen (betreffende 22 Russen, 7 Turken, 5 Chinezen, 2 Rwandezen, 2 Georgiërs en 1 Congolees). De VBC heeft 163 weigeringsbeslissingen genomen, waaronder 62 Chinezen, 28 Iraniërs, 27 Congolezen, 13 Turken, 6 Nepalezen, 6 Pakistani, 6 Russen en 6 Syriërs.

26. De heer Huys wijst op het nieuw Koninklijk Besluit van 10/11/2005 (B.S. 14/12/2005) betreffende de rechtspleging voor de VBC. Dit KB stelt dat het verzoekschrift moet opgesteld worden in de taal van de procedure die werd bepaald overeenkomstig artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980.

Mededelingen van de Internationale Organisatie voor Migratie (De heer Reyntjens)

27. In 2005 hebben 3.755 personen beroep gedaan op het terugkeerprogramma van IOM. Iedereen wordt binnenkort uitgenodigd op een presentatie van de statistieken van IOM (normaalgezin zal dit begin februari doorgaan).

28. De heer Reyntjens herinnert aan de twee conferenties die binnenkort zullen plaatshebben:

- 24 en 25 januari over het verband tussen migratie en justitie/veiligheid. Deze conferentie zal plaatsvinden in het Egmontpaleis en is georganiseerd onder regie van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

- 15 en 16 maart over het verband tussen migratie en ontwikkeling. Deze conferentie zal plaatsvinden in het Egmontpaleis en is een initiatief van de Belgische overheid met de steun van IOM.

Meer informatie over onder andere de thema's die behandeld zullen worden en de sprekers die aanwezig zullen zijn, kan men terugvinden op <http://www.belgium.iom.int/internationalconference/index.htm>.

Mededelingen van Fedasil (De heer Pleysier)

29. De heer Pleysier verspreidt de statistieken van de maand december aan de aanwezigen. In december 2005 werden er 14.819 mensen opgevangen in de verschillende opvangstructuren. De totale bezettingsgraad was 94.2 %, wat ongeveer het maximum is. Er was een kleine vermeerdering van de opvangcapaciteit met extra 50 plaatsen in Morlanwelz, wat de totale opvangcapaciteit brengt op 15.737 plaatsen. De grootste groep is de groep van personen met een beroep bij de Raad van State, maar het aantal die in de federale opvangcentra verblijven op basis van het Koninklijk Besluit van 24/6/2004 blijft toenemen. Momenteel verblijven op deze basis 136 families in de centra. De plaatsen voorbehouden voor minderjarigen zijn daarentegen slechts voor 66% ingenomen. Een deel van deze plaatsen is dan ook omgevormd tot plaatsen voor volwassenen.

30. De heer Pleysier verwijst naar de moeilijkheden die er geweest zijn om aan iedereen een plaats toe te wijzen. Fedasil heeft dan ook positief gereageerd op het voorstel van Minister Flahaut om twee kazernes ter beschikking te stellen aan asielzoekers, in Florennes en Lombardsijde. Vanaf 3 januari tot gisteren werden 90 asielzoekers opgevangen binnen deze crisisopvang. Het betreft mensen die pas aangekomen zijn en die er gedurende één of twee nachten geplaatst worden, de tijd die nodig is om hen aan een centrum toe te wijzen. Het is dus slechts een noodoplossing en op het einde van de week zullen de centra opnieuw gesloten worden. De Ministers Flahaut en Dupont zullen vandaag nog een conventie ondertekenen om een soort slapende mogelijkheid te houden in Lombardsijde een capaciteit van 100 personen ter beschikking te hebben indien nodig. Momenteel geldt de conventie voor 3 maanden, met een eventuele uitbreiding.

31. Mevrouw Van Baelberghe, juriste bij Fedasil, vervoegt de vergadering om de nieuwe wet betreffende de opvang toe te lichten. Ze licht toe dat dit voorontwerp van wet goedgekeurd is door de Ministerraad op 23 december. De belangrijkste punten zijn:

- Materiële dienstverlening gedurende de hele procedure;
- Op het niveau van de opvang is er een fasering: na opvang van 4 maanden in een centrum, bestaat de mogelijkheid over te gaan op individuele opvang (LOI of andere). Dit is geen recht voor de betrokkene, maar een mogelijkheid. Fedasil wil dat asielaanvragers niet te lang in een centrum moeten verblijven.
- De tekst bevat de rechten en plichten van de asielzoekers, maar eveneens van Fedasil, de partnerorganisaties en hun personeel.

Wat nog ter discussie staat is de aard van het beroep dat ingediend kan worden tegen sancties genomen tegen asielzoekers. Dit zal de komende weken geregeld worden. De tekst moet nu nog gecoördineerd worden alvorens de ze samen te voegen met de tekst over de nieuwe asielprocedure (wanneer deze ook definitief is). Een nieuw inter-kabinet zal plaatshebben, waarschijnlijk volgende week, voor een tweede lezing van de tekst alvoor het wetsontwerp naar te Raad van State te sturen. De heer Pleysier voegt toe dat Fedasil zo snel mogelijk de gevolgen van de nieuwe asielprocedure op de opvang wil bestuderen, door zich te informeren bij de experts die gewerkt hebben aan de nieuwe asielprocedure.

32. Mevrouw Lacour vraagt welke criteria gehanteerd zullen worden door Fedasil om te bepalen of een asielzoeker na 4 maanden al dan niet het centrum mag verlaten. Mevrouw Van Baelberghe antwoordt dat het voornamelijk criteria van beschikbaarheid zullen zijn en dat het niet haalbaar is een recht op individuele opvang na 4 maanden te voorzien, aangezien dit vooral zal afhangen van de beschikbare plaatsen. Mevrouw De Ryckere vraagt of de asielzoeker na 4 maanden financiële steun zal ontvangen. Mevrouw Van Baelberghe antwoordt dat er zelfs na 4 maanden enkel sprake is van individuele opvang en dus materiële steun.

33. De heer Pollet vraagt wat er in het wetsontwerp voorzien is rond toegang tot de arbeidsmarkt voor asielzoekers. Mevrouw Van Baelberghe antwoordt dat initieel voorzien was dat asielzoekers toegang tot de arbeid markt zouden hebben als zij na 1 jaar nog steeds geen ontvankelijkheidsbeslissing zouden hebben. (Zoals in de Europese Richtlijn voorzien is). Dit voorstel werd uit het wetsontwerp gehaald en teruggestuurd naar de Minister van Arbeid, onder wiens bevoegdheid dit ressorteert. Het voorstel zal in ieder geval aangepast moeten worden aan de nieuwe asielprocedure.

34. Mevrouw Janssens vraagt welke timing Fedasil voorziet voor deze nieuwe opvangwet. De heer Pleysier antwoordt dat het moeilijk is hierop een termijn te zetten, gezien de tekst nog voor een tweede lezing langs de Ministerraad moet passeren, vervolgens moet voorgelegd worden aan de Raad van State en tenslotte aan het Parlement. Men voorziet een inwerkingtreding op 1 januari 2007.

35. De heer Somers vraagt of er bepalingen in het wetsontwerp zijn opgenomen betreffende de "borderlines"(mensen die strikt genomen geen recht op opvang hebben, maar die gedoogd worden in de opvangcentra). De heer Pleysier antwoordt positief en zegt dat de 4 categorieën in het ontwerp zijn opgenomen.

36. Mevrouw Janssens vraagt of een nieuwe oproep voor het EVF bekendgemaakt zal worden. De heer Pleysier antwoordt dat er een oproep voorzien is in februari 2006 voor het resterende deel van 2005 en voor 2006.

37. De heer Pleysier meldt dat er in opvolging van de contactvergadering van 13 december een e-mail uitwisseling geweest is tussen de heer Roosemont en hemzelf betreffende de stopzetting van de verlengingen van het bevel tot verlaten van het grondgebied. De heer Roosemont ging uiteindelijk akkoord om problematische dossiers opnieuw te bekijken, hen aan een nieuw onderzoek te onderwerpen en eventueel een nieuwe beslissing te nemen. De heer Geysen voegt hieraan toe dat het in werkelijkheid slechts om een 100-tal dossiers gaat, voornamelijk van Somaliërs. Een deel van deze personen zal geregulariseerd kunnen worden, nl. zij die reeds meer dan 4 jaar in België verblijven. Er is een lijst van dossiers waarin men eventueel toch een verlenging van het bevel tot verlaten van het grondgebied kan verlenen.

Varia

38. Mevrouw Copinschi vraagt wat er zal veranderen betreffende de subsidiaire bescherming met de nieuwe regelgeving. De heer Van den Bulck legt uit dat er actueel geen systeem van bijkomende bescherming als dusdanig bestaat. Het CGVS kan actueel geen beschermingsstatuut toekennen, het kan enkel een beslissing nemen dat verder onderzoek noodzakelijk is – en dit om redenen die niet voorzien zijn in de Conventie van Genève – of het kan in de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf een niet-terugleidingsclausule invoegen. Met de nieuwe regelgeving wordt een specifiek subsidiair beschermingsstatuut opgericht. Er zal een regelgeving zijn betreffende de procedure en het statuut. Een persoon die het statuut van subsidiaire bescherming gekregen heeft, zal min of meer van dezelfde rechten genieten als een erkende vluchteling, behalve wat betreft één essentieel punt: het verblijfsrecht dat voortvloeit uit de erkenning: een erkende vluchteling ontvangt automatisch een onbeperkt recht op verblijf, terwijl aan het statuut van subsidiaire bescherming een beperkt recht op verblijf is verbonden.

39. Mevrouw Janssens vraagt of het mogelijk is een overzicht voor 2005 te krijgen van het aantal aanvragen tot tussenkomst die ontvangen zijn door het UNHCR en het BCHV, van het aantal interventies, alsook van de betrokken nationaliteiten. De heer Vinikas antwoordt dat het jaarrapport van 2004 juist uitgekomen is, maar dat het BCHV momenteel aan het rapport van 2005 werkt. Hij kan reeds zeggen dat er ongeveer 455 nieuwe dossiers zijn binnengekomen bij het BCHV in 2005, wat een beetje minder is dan in 2004. het BCHV heeft nog geen cijfers betreffende de interventies. De heer Vinikas zal tegen de volgende contactvergadering trachten enkele cijfers te verzamelen.

De volgende contactvergaderingen zullen plaatsvinden op de volgende dinsdagen: 14 februari, 14 maart, 11 april, 9 mei en 13 juni 2006 op de zetel van Fedasil, Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.